

Százévesek A GYŐRI FILHARMONIKUSOK

„Többet lépünk fel Bécsben, mint Budapesten...”

Nemrégiben volt százéves a Győri Filharmonikus Zenekar, amelynek jogelődjét a világhírű Hans Richter karmester édesapja, Richter Antal alapította, úgy is, mint a Győri Ének-Zene Egylet tanára. Az ünnepi alkalomból Baross Gábor igazgató-helyettestel a zenekar múltjáról, fenntartójukhoz, az önkormányzathoz fűződő kapcsolatukról és terveikről beszélgettünk.

— Együttesünk megalapításától kezdve, mint reprezentáns művészeti intézmény, részese a város, a megye és az ország zenei életének. A II. világháború után az újjászervezett zenekar nagy fejlődésnek indult. 1968-tól hivatásos művészeti együttesként van bejegyezve. A megalakuláskori harminchattal szemben jelenleg nyolcvan muzsikust foglalkoztatunk. Fő feladatunk a koncertek teljesítése, ami nem kevesebbet, mint évi 100–110 fellépést jelent. Eddig 13 hanglemezünk és CD-nk jelent meg.

◆ Miben mutatkozik meg, hogy a zenekart az önkormányzat tartja fenn?

— Az önkormányzatra mindeddig nem lehet panaszunk; nagyon jó gazdái a zenekarnak. Éppen ezért mindig is igyekeztünk hangsúlyt fektetni arra, hogy minél többet legyünk jelen Győr zenei életében. Az elmúlt években kialakult az a szokás, hogy jelesebb ünnepek előtt az alkalomnak megfelelő muzsikát nyújtunk a polgároknak. Már hagyomány az Evangélikus Öregtemplomban tartott karácsonyi és húsvéti hangversenyünk és az öt évvel ezelőtt életre hívott farsangi koncertsorozatunk is.

◆ Azok az önkormányzatok, ahol hivatásos szimfonikus zenekar működik, a minisztériumtól is kapnak támogatást. Önök ezzel a pénzzel is számolhatnak a költségvetésüknél?

— Az idén ez a támogatás majdnem a duplájára emelkedett, amihez mi pályázat útján juthattunk hozzá. Ez az összeg épp úgy rendelkezésünkre áll, mint ha az önkormányzat helyett egyből hozzánk utalnák. Erre az áttételes támogatási mechanizmusra nem értem, miért van szükség, hiszen sokkal egyszerűbb volna a közvetlen támogatás. Ebből a pénzből tudjuk megvenni és megjavítani a hangszereinket. A jövőben pedig egyre inkább ebből a támogatásból kell megoldani a hang-

versenyek rendezését is, vagyis azt, hogy meg tudjunk hívni neves karmestereket és előadókat.

◆ A város vállalkozói mennyiben támogatják önöket?

— Lehet, hogy nem tettünk meg még mindent, ezért csak elvétve fordul elő, hogy egy-egy hangversenyünket valamelyik takarékpénztár, gyár, illetve valamely jelentősebb vállalkozó támogatón.

◆ Mennyire zeneszeretőek a győriek?

— Öt-hatszázra tehető a rendszeresen koncertre járók száma. Ezt nem érzem rossz aránynak; annál is inkább, mivel az alkalmanként hangversenyre járók száma ennek a többszöröse. Fellépéseinken szinte kivétel nélkül telt ház van. A győriek zeneszeretetére jellemző egy pár éve történt eset: amikor mi a Bartók Béla Művelődési Központban muzsikáltunk, és ugyanabban az időpontban a Zenei Műhely Egyesület a Városháza dísztermében koncertezett — mindkettőn telt ház volt...

◆ Milyen a kapcsolatuk a város különböző amatőr együtteseivel?

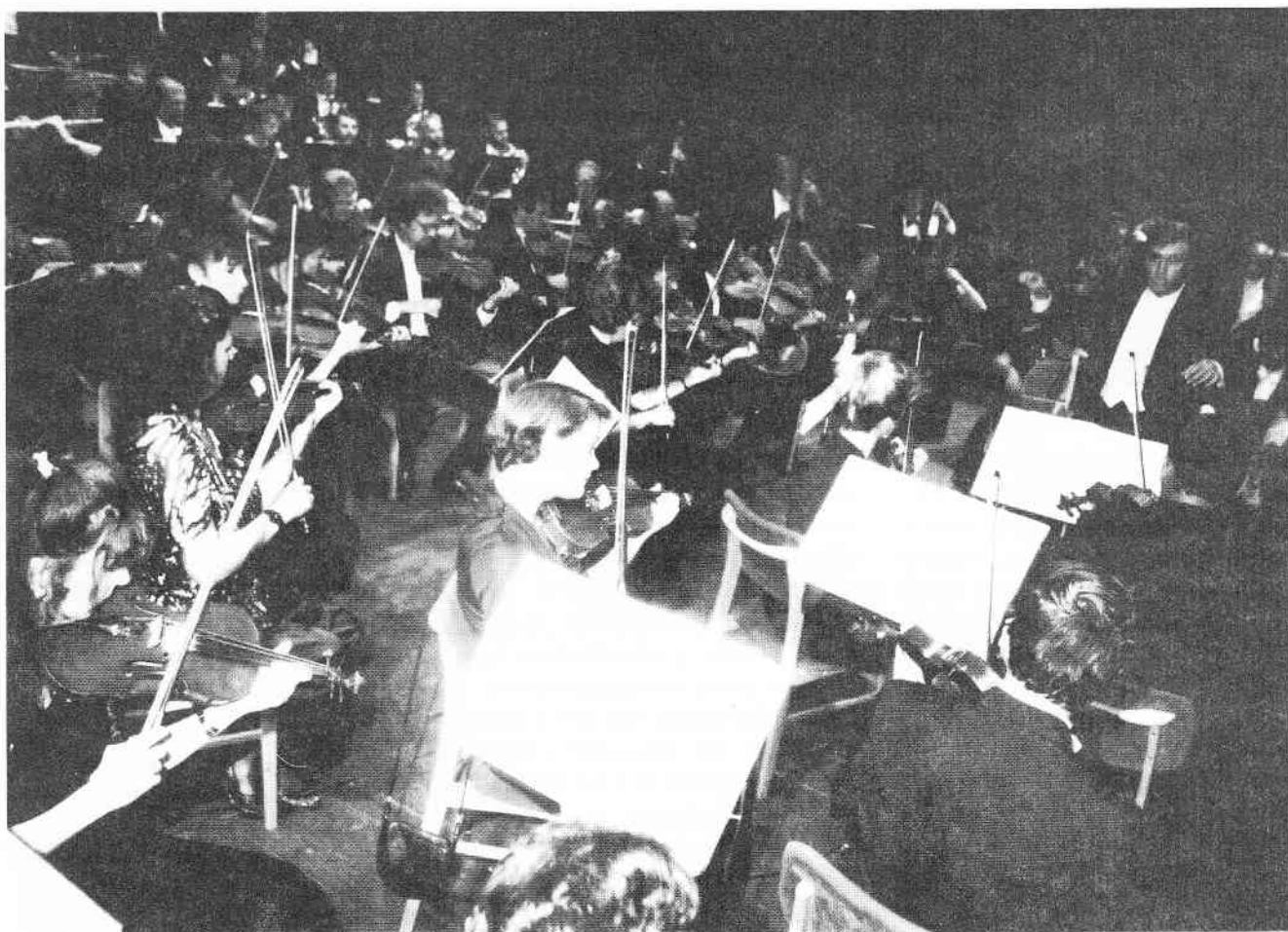
— A próbatermünk minden új kezdeményezésre nyitott. A városban működő különböző zenei egyesületek adják azokat a kamara jellegű koncerteket, amelyekre nekünk már nem jut időnk.

◆ A Győri Balettel közösen jelentették meg a Baksa András által komponált *Monarchia*, *Monarchia* című balett zenéjét...

— Ez a munkánk annyira jól sikerült, hogy a jövőben, annak ellenére, hogy a balettosok nem táncolnak élő zenére, egy előadáson megpróbálkoztunk egy ilyen kompozícióval, nevezetesen: közösen visszük színpadra Carl Orff *Carmina Burana* című művét.

◆ Mennyiben meghatározó, hogy önök az ország egyik legnyugatibb zenekara?

— A fellépések szempontjából óriási előnyt jelent, mivel nagyon sok külhoni lehetőséget kínál. Főként Ausztriában játszunk rendszeresen. Nagy szerencsének tartom azt is, hogy második éve részt vehetünk a Wiener Oper Theater rendezte operabemutatókon. Tavaly Ligeti György *A nagy halál* című művét, most pedig Krzysztof Penderecki lengyel zeneszerző *Loudoni ör-*

dög című operáját mutatjuk be. Ezenkívül rendszeresen részt veszünk a doborjáni Liszt Ferenc Társaság és a németkeresztúri Goldmark Társaság rendezvényein.

◆ **Meglepő módon ön, más vidéki kollégáival ellentétben, a vidékiség kellemesebb, és nem hátrányosabb oldalát festi le...**

— Azt, hogy az ország zenei-kulturális élete főváros-központú, én abszurd helyzetnek tartom. Mi többet lépünk fel Bécsben, mint Budapesten. Ez természetesen nem jó, hiszen az ilyen szintű vidéki zenekaroknak, mint a győri, sokkal erőteljesebben benne kellene lenniük a hazai komolyzenei élet vérkeringésében. Régebben voltak próbálkozások különböző fesztiválok rendezésére, azonban ezek mára — főként az anyagiak hiánya miatt — elhaltak; pedig óriási szükség lenne rájuk. Azt mindenképpen példaértékűnek tartom, hogy az alig száz kilométerre található Szombathellyel szintén nagyon jó, rendszeres a kapcsolatunk.

◆ **A Kanadában élő Sándor János karmester győri távozásáról különböző hírek kaptak szárnyra...**

— Nem tudom, mi alapjuk van ezeknek a híreknek. Sándor János távozásának nagyon egyszerű okai voltak. Először is lejárt a szerződése, s a kiírt pályázatra nem pályázott. Ezenkívül őt családja is Kanadához köti, ahol azóta is él. Egyébként távozása óta is gyakran visszatérő vendégkarmestere zenekarunknak.

◆ **Kikből kerültek ki, illetve kerülnek ki ma a zenekar tagjai?**

— Az együttes mindig is vonzotta magához a városban dolgozó zenetanárokat, konzervatóriumi és főiskolai hallgatókat. Tagjaink többsége ma is, más vidéki nagyvárosokhoz hasonlóan, a helyi zeneművészeti főiskola tanárképző tagozatáról kerülnek ki. A fővárosból csupán elvétve jönnek hozzánk.

◆ **Milyen előadásokkal, bemutatókkal készülnek az idei Gőri Nyár rendezvényére?**

— A balettel együtt tartandó közös produkción kívül egy egészen más jellegű különlegességre is számíthat a közönség. Nyugaton már ismert, idehaza viszont még szokatlan, hogy egy dzsesszegyüttes és egy szimfonikus zenekar közös koncertet ad. A rendezvény-sorozaton mi a budapesti (de győri kötődésű) Tea együttesel — nemrégiben kapta meg az év legjobb együttesének járó eMeRTon díjat — közösen egy ilyen hangverseny megrendezésére készülünk. Már ötödik éve hagyomány, hogy ünnepi koncertet adunk a város védőszentje, Szent László tiszteletére. Ezenkívül a múzeum udvarán egy kamara jellegű Mozart-szerenáddest rendezünk. Ennek külön érdekessége lesz, hogy a zenekar korábbi koncertmesterei, Metzker Károly és Palagi János is fellépnek rajta.

(—ami)